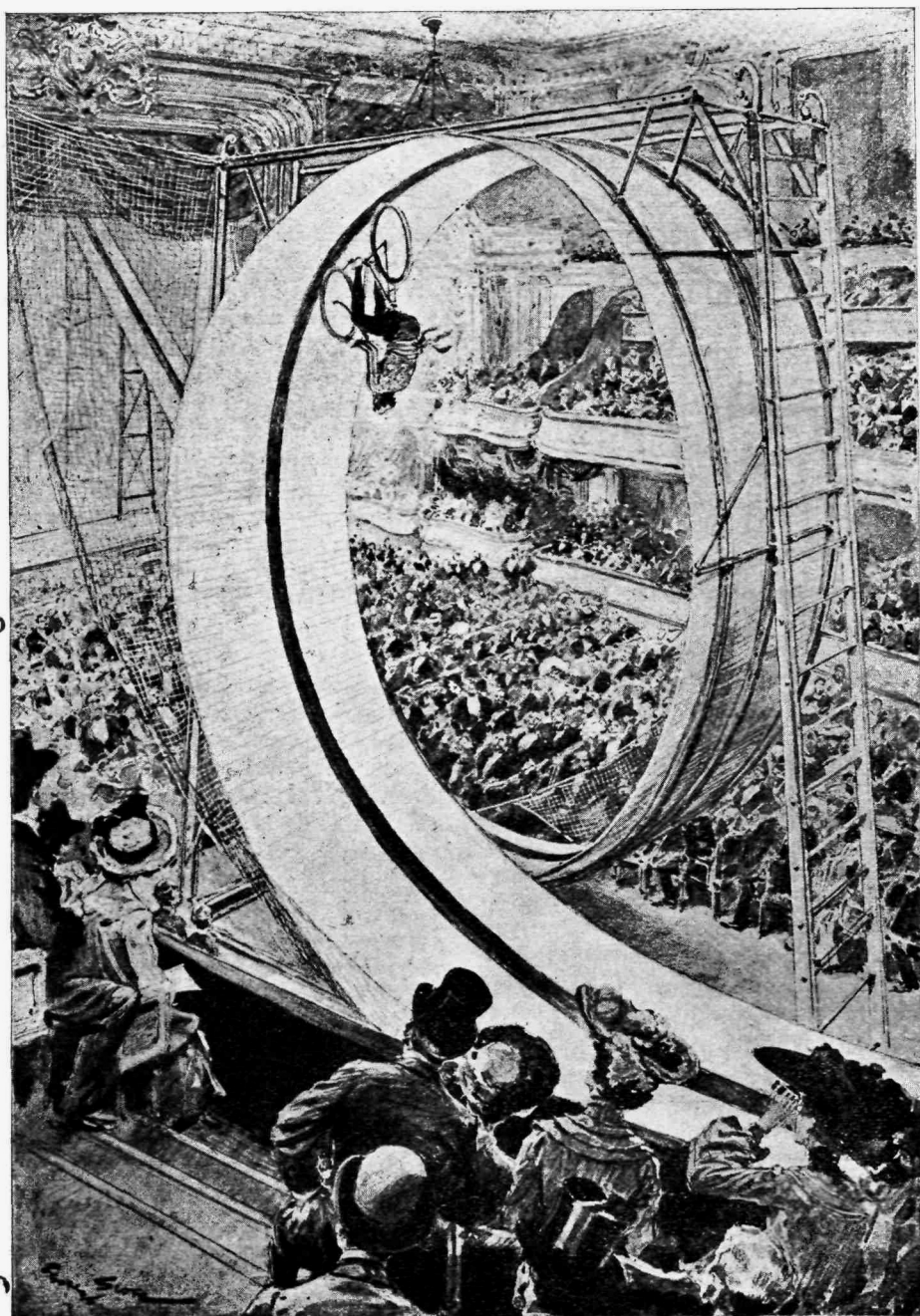

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΜΑ

τοῦ προπαρὶ λθόντος αἰῶνος, ἐν δὲ σκαρίφημ' τῆς πα-
ραιοσύνης ὡς ἀνορθογραφία εἰς τὴν ἁρμονικὴν συμ-
φωνίαν τῆς ἐπιτυχίας. Ὁ κ. Γερμανιώτης εἰς τὴν ὁλό-
σωμον προσωπογραφίαν τῆς κ. Μέρλιν ἐδειξε τέχ-
νην ὅχι ἀτίθασον, οὔτε φοιδὸληπτον, οὔτε ρεκλαμα-
ριστικὴν, ἀλλὰ σεμνὴν καὶ πεφωτισμένην. Μόνον ὑ-
ψηλοτέραν τὴν εἰκονίζει, ἂν καὶ ὑποβοηθῇ εἰς ὀπτι-
κὴν ἀπάτην τὸ συνεσφιγμένον τῆς ἐσθῆτος καὶ ἡ οὐρὰ
ἢ κατὰ τοὺς πέλδας ἐλισσομένη, ἀτυχῆς δὲ ἡ τοπο-
θέτησις τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς. Τὸ
«εἰδύλλιον» τοῦ δὲν ἔχει ζωὴν ἀρχαιοπρέπεια δὲν
θὰ εἴπῃ νέκρ' ὡς σχέδιον εἶναι πολὺ καλόν· θὰ

εἰναιτο θυμᾶσιον ἀνάγλυφον. Μία «κεφαλή» τοῦ
εἶναι σπουδὴ ἄνευ βεβαίως οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως κρι-
τικῆς.

Ὁ κ. Μαθιόπουλος δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ ζω-
γράφος τῶν πυρκαϊῶν. Ἡ μανία τοῦ πρὸς τὸ ἐρυ-
θρόν, τὸ φλογῶδες, τὸ ἀπότομον, ἐκδηλοῦται πα-
νηγυρικώτατα. Ἡ ἡμιτελής, καὶ αὐτὴ, προσωπο-
γραφία τῆς δεσποινίδος Νικολοπούλου εἶναι μία
πυρπολουμένη στήλη, ὑπερβὴν τῆς ὁποίας ἴσταται
μία κεφαλή κάπως καλὰ ἐργασμένη· διότι δὲν θ' ἄρ-
νηθῇ κανεὶς ὅτι ὁ κ. Μαθιόπουλος δὲν εἶναι τυ-
χαῖος τις ζωγράφος. Ὅσακι· ἀποτυγχάνει, ἀπο-